

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

Bernard Coster Diplomate en Pedagogia per Chr. Pedagogische Academie de Gouda (Holanda). Llicenciat en Història per Rijksuniversiteit de Groningen (Holanda). Diplomate en Ciències Socials per Noordelijke Leergangen de Zwolle (Holanda). Graduat en Teologia per Internacional Theological Institute de Epe (Holanda).

Article publicat a *AMEC*
[Associació de Ministres de l'Evangeli de Catalunya](#)

Isaïes 5.20: *Ai dels qui tenen el mal per bé, i el bé per mal! Canvien la tenebra en llum, i la llum en tenebra; fan passar per amarg el que és dolç, i per dolç el que és amarg.*

Com neerlandès, col·laborant amb les esglésies i les institucions protestants a Espanya, tinc una sensació especial per la invitació de tractar el tema del matrimoni homosexual, que ens preocupa i que ens descol·loca. El meu país va ser el primer en el món a igualar les relacions entre homosexuals amb el matrimoni. L'any passat, l'església a la qual pertanyem als Països Baixos, l'Església Protestant als Països Baixos (una fusió entre dues esglésies reformades i l'església luterana), va permetre la benedicció de Déu de les relacions homosexuals. Amb tristesa i vergonya he de reconèixer que en la mesura que reconeix i dona suport aquesta ètica nova s'ha convertit en una església falsa, amb una missió equivocada en el món. El que es va decidir als Països Baixos no és res aïllat, sinó que reflecteix el moviment general de l'ètica nova en el món occidental, tant a Europa, com a Amèrica del Nord i del Sud. Espanya serà el tercer país que iguala la relació homosexual al matrimoni. Només un miracle polític i social pot evitar-lo.

El propòsit d'aquest estudi és una aproximació bíblica al tema del matrimoni homosexual. Podria ser molt breu: la Bíblia no coneix el fenomen, ni en sentit positiu, ni en sentit negatiu. La Bíblia rebutja l'homosexualitat i no hi ha exègesi, ni hermenèutica que poden transformar aquest rebuig en una aprovació. Per aquest rebuig, la nostra aproximació bíblica al tema del matrimoni homosexual només pot ser una exposició del concepte bíblic del matrimoni natural per a poder contrastar-lo amb el que no és i mai podrà ser. En segon lloc hem d'investigar la transcendència ètica del matrimoni homosexual i en tercer lloc la seva transcendència pastoral. És obvi que hem de limitar-nos a les línies principals.

1. *El concepte bíblic del matrimoni*

Segons Gènesi 1.26-28, l'ésser humà és *home i dona*, creats junts a la imatge i segons la semblança de Déu. Alhora, aquests versicles diuen que l'home – home i dona – és creat en comunió, com parella, com matrimoni. En l'ordre de la creació, el matrimoni precedeix a l'individu. I com parella, com matrimoni l'home és beneït per Déu per a ser fèrtil en la terra per a poblar-la i subjectar-la. Gènesi 2 ens obre altra perspectiva: home i dona són creats individualment, però Déu mateix observa que no era bo que l'home estigués sol, de manera que en Gènesi 2 el matrimoni apareix com la solució de la solitud. Home i dona, creats individualment, són units per Déu en el matrimoni. És una vida millor que la vida individual. Per causa de la dona, *l'home deixarà al seu pare i a la seva mare, per unir-se (vegi's Gènesi 2.24) a la seva dona*. La unió entre home i dona, junts i individualment imatge i semblança de Déu, és tan completa que la Bíblia diu que

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

són *una sola carn* (Gènesi 2.24). En aquesta unió hi ha llibertat perquè no hi ha necessitat d'averkonyir-se de res. No hi ha culpa, ni pecat. *I estaven nus, Adam i la seva dona, i no s'averkonyien* (Gènesi 2.25).

L'antropologia dels dos capítols de la creació conté les definicions bàsiques del matrimoni. Segons Dietrich Bonhoeffer, és un dret primordial de l'home; part del dret a la vida natural i corporal [\[1\]](#).

Observem en les narracions bíbliques de la creació dos elements principals: la procreació i la benedicció. La unitat entre l'home i la dona és beneïda per causa de la procreació, perquè en la multiplicació i la població de la terra es compleix la voluntat de Déu. Cap relació humana, ni l'amor familiar, ni l'amor entre amics és beneïda d'aquesta manera. Quina forma concreta té aquesta benedicció? Com han experimentat Adam i Eva aquesta benedicció? És el mateix que la multiplicació i res més?

Em sembla que podem dir que la felicitat que observem a Gènesi 2 és l'experiència concreta de la benedicció de Gènesi 1. Per la benedicció del Senyor, el matrimoni és la relació que permet a l'home i la dona la veritable felicitat en l'amor mutu. És una relació dinàmica que permet el desenvolupament de tota la personalitat. Hi ha espai en ella per als tres tipus bàsics d'amor, eros, l'atracció sexual entre home i dona, filia (Sant.4.4), que és amor personal entre amics, i àgape, que és amor incondicional, fidelitat, bondat i misericòrdia. És una relació única, tancada, perquè és exclusiva i definitiva i alhora oberta, perquè hi ha espai en ella per a fills i néts.

Després de Gènesi 1 i 2, observem a Gènesi 3 el matrimoni en condicions del pecat. Pel pecat que és la separació de Déu, la pròpia existència de l'home es va convertir en sofriment. La dignitat de l'home, que és el seu domini sobre la creació, es va convertir en un treball dolorós. La dignitat de la dona, que és la seva fertilitat, es va convertir en un part amb dolors. La seva unitat original amb el marit, que s'ajuntaria a ella, es va convertir en subjecció i abús de poder (Gènesi 3.16). Gènesi 3 no només conté condemna i sentència. També és una observació profètica de la misèria de l'home. El Senyor condemna i castiga el pecat, no obstant això, alhora observa la pena i la tristesa, les mira, i les pren a la seva mà (Salm 10.14). Ja en Gènesi 3 escoltem, amb l'apòstol Pau a Romans 8.19-23, el gemegar de la creació. Observem en Gènesi 4 i 6 la depravació profunda del matrimoni per causa del pecat. Gènesi 2.24 exigeix que l'home deixi al seu pare i a la seva mare per a unir-se a la seva dona, però Lamec, un dels homes de renom de l'antiguitat, es va prendre dues dones (Gènesi 4.19ss). L'abús de poder, que suggereix la frase, és confirmat en els versicles següents. Lamec està orgullós per haver matat a un home per una ferida i a un noi per un cop i obliga a les seves dues dones a la humiliació de les seves fanfarronades. Gènesi 6 suggereix una orgia desenfrenada de tipus com Lamec.

En les descripcions de la prehistòria bíblica reconeixem la realitat històrica de les relacions entre homes i dones: abús, subjecció, immoralitat i sofriment. Sobretot

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

de la dona. I per aquest motiu, per causa de l'abús, el matrimoni és una preocupació permanent en tota l'Esclatua. La llei, la saviesa d'Israel, la profecia, els evangelis i les exhortacions apostòliques, cada part de l'Esclatua s'esforça per a defensar l'estabilitat, puresa i felicitat del matrimoni. Les lleis civils a Èxode i Deuteronomi reflecteixen les condicions socials del temps perquè en primer lloc es preocupen de les relacions familiars en el sistema patriarcal i tribal. Els matrimonis són una funció d'aquest sistema. Els drets dels esposos i esposes, de pares i fills són definits per aquesta funció. L'exemple més clar és el levirat [2]. Altre exemple és l'exempció del servei militar, per estar recent casats (Deut.20.7). La tribu no pot permetre que un home, ja casat, però encara sense fills, surti a la guerra, perquè quan mori en el combat, la seva dona serà una vídua sense fills.

Alhora observem en les lleis d'Israel una tendència forta a la personalització i humanització del matrimoni i de la sexualitat. El setè manament del decàleg subjecta la fidelitat del matrimoni a la supervisió de Déu. Els al·ludits són primerament els patriarques, els amos, els poderosos. A ells la llei diu: tu no violaràs la fe conjugal. L'elaboració d'aquesta llei en les lleis civils demostra que té diverses accions. Prohibeix, sota penes severes, la violació del matrimoni d'altres [3], protegeix a la dona contra els capritxos del marit [4] i limita totes les relacions sexuals al matrimoni. A partir d'aquestes lleis, sexualitat sempre és un dels dos, matrimoni o impudícia. Interessant és que esclaves, presoneres de guerra i altres dones exposades a les passions de barons poderosos, igual que les vídues, tenen el dret de rebre el matrimoni. D'aquesta manera la poligàmia salva a les dones sense defensa de l'estatus de prostituta i de la prostitució mateixa [5].

Resulta que la Torà s'adapta a l'ètica tribal i patriarcal vigent, però que alhora la personalitza i la humanitza. Al final de la revelació canònica, Israel ha arribat a una monogàmia pràctica, com ens demostra Malaquies. 2.14ss (vegi's Proverbis 2.17), on el matrimoni es diu pacte. És el pacte jurat i indissoluble entre un home i una dona, que exigeix ser guardat per una motivació moral i espiritual personal, que no anul·la les estipulacions legals, sinó més aviat reflecteix els propòsits veritables de les lleis. Quan el matrimoni ha arribat a aquesta comprensió moral, hi ha espai per a perspectives, que ens recorden a Gènesis 1 i 2: el matrimoni com relació fructífera beneïda per Déu, una benedicció experimentada com amor i felicitat. Proverbis apel·la a la mateixa consciència moral i espiritual i adverteix al jove contra la temptació de la dona estrangera. Aconsella al marit jove viure i gaudir els plaers del seu propi matrimoni [6]. Càntic dels Càntics elabora aquest tema en la seva oda amorosa, amb totes les seves al·lusions eròtiques i sexuals. Per als profetes, l'amor matrimonial és tipus i exemple per al pacte de Déu amb Israel. Alhora se serveixen dels exemples negatius de la infidelitat i de l'adulteri per a il·lustrar el que és idolatria (Osees1-3).

Tot això serveix en el Nou Testament per a precisar i radicalitzar l'ètica matrimonial. Les prescripcions del Senyor Jesús són més estrictes que les de l'Antic Testament: *Allò que Déu ha unit que no ho separi l'home* (Marc 10.9). *Mirar a una dona per a cobejar-la ja és adulteri* (Mateu 5.28). Les exhortacions apostòliques subjecten el matrimoni a un ordre moral i espiritual nou: *I, les*

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

casades estiguin subjectes als seus propis marits com al Senyor (Ef. 5.22). Marits estimeu a les vostres dones, tal com Crist ha estimat l'Església i s'ha lliurat a la mort per ella. Qui estima la seva muller a si mateix estima (Ef. 5.25,28). Els consells de Pere a les dones i als marits: Vosaltres mullers, estigueu subjectes als vostres marits.....; vosaltres, marits, de la mateixa manera viviu amb elles amb comprensió, donant honor a la dona com a got més fràgil i com a cohereves de la gràcia de la vida, perquè les vostres oracions no siguin destorbades (1P 3.1,7).

Podem concloure el nostre resum de l'ètica bíblica pel que fa al matrimoni per mitjà de Hebreus 13.4: *Honorable és per a tots el matrimoni, i pura la relació conjugal (koite – llit, relació matrimonial, comp. Rom 9.10); però Déu jutjarà als fornicadors (pornos) i als adúlter (vegi's 1Cor 6.10). Hi ha solament una relació sexual que és pura (incontaminada), és la relació matrimonial. Hi ha solament un matrimoni: el matrimoni entre un home i una dona. Aquest matrimoni és honorós per a tots: per a homes i per a dones.*

I ara, el matrimoni homosexual? Ja he dit abans, que no existeix. A més, l'homosexualitat mateixa, tant en l'Antic com en el Nou Testament és una de les formes d'impudícia. Hi ha pocs passatges que es refereixen a ella, però tots són unànimes en el seu rebuig [7]. Hem de reconèixer que la vida sexual té una sensibilitat especial, perquè més que en altres àrees de la vida natural, veiem en ella una relació estreta entre *santedat i sanitat* i, d'altra banda, una relació estreta entre trastorns sexuals i immoralitat, entre malaltia i pecat. No obstant això, la Bíblia ens obliga a rebutjar tot tipus de impúdica com pecat. I com pecat és la preocupació de l'ètica i del pastoratge.

2. **La transcendència ètica del matrimoni homosexual**

L'ètica bíblica és una part integral de la vida cristiana. És part de la salvació. La santificació activa, la vida segons l'ordre bíblic, és una primícia de la salvació definitiva, és una experiència, ja ara, de l'alliberament *de l'absurda manera de viure d'abans* (1Pere 1:18). El matrimoni d'una parella de fills de Déu, que intenten complir les exhortacions bíbliques, a pesar de tots les seves fallades i moments difícils, és un matrimoni beneït per Déu i aquesta benedicció és experimentada en amor i felicitat. A Europa, la comprensió cristiana del matrimoni s'ha integrat en la cultura i en l'ètica. Al llarg dels segles, les lleis van intentar garantir la seva estabilitat i puresa. El matrimoni va ser comprès com una relació monògama, una relació completa i per a tota la vida, d'un home i d'una dona, dues persones unides en una responsabilitat mútua. El que per al nostre tema sobretot és important, és que la sexualitat va ser reservada i limitada a aquesta relació. Solament el matrimoni va legitimar la sexualitat. Totes les formes de sexualitat fora del matrimoni, l'homosexualitat inclosa, es van considerar com impudícia. La comprensió cristiana del matrimoni, la seva subjecció a la llei bíblica, ha estat una força de la humanització i personalització del matrimoni

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

mateix i de la sexualitat, fins i tot després que el cristianisme va perdre influència. El matrimoni en principi va ser lliurat de poder, opressió i humiliació, de manera que va oferir espai per al desenvolupament emocional i moral dels cònjuges i dels fills. La sexualitat va rebre la protecció del matrimoni. Es pot defensar que la vitalitat de la cultura Europea ha depès en gran manera de la vitalitat dels matrimonis i de les famílies

L'ètica nova pel que fa al matrimoni representa una veritable revolució moral. Els homosexuals en trenta, quaranta anys, per mitjà d'una militància incansable, sobretot en els mitjans de comunicació i el món de la diversió, han assolit el reconeixement de la seva preferència sexual com una opció moralment legítima. S'han lliurat dels estigmes de perversitat, criminalitat, trastorn i pecat. Alhora, l'ètica vigent pel que fa a sexualitat, matrimoni i família ha rebut la qualificació d'ètica *opressiva*. Tot això ja és una debilitació del matrimoni natural. Ara els homosexuals, que en els anys seixanta ridiculitzaven la institució del matrimoni com burgès, celebren en diversos països les seves victòries definitives en forma de l'anomenat matrimoni homosexual. És una ruptura profunda amb l'ètica històrica, perquè és el moment en el qual el matrimoni, que és la institució beneïda per Déu, la institució que segons la Bíblia és l'únic espai per a la vida sexual, presta el seu nom i dignitat a un tipus de sexualitat que per ser homosexual només pot ser extramatrimonial. La introducció d'aquest fenomen és una irresponsabilitat política, fins a un engany, que s'explica per la mala voluntat de defensar el que és evident per a tot sentit comú. El matrimoni i una relació homosexual no són iguals. El matrimoni és la unió entre un home i una dona, reconeguda formalment per causa dels interessos dels cònjuges, els seus pares i sobretot els seus fills. Una relació homosexual en tots aquests aspectes és diferent i, per tant – altra vegada – necessàriament extramatrimonial. És la repetició de dues persones del mateix gènere en una relació. Quan vol ser igual al matrimoni natural, confon i corromp, no només les definicions del matrimoni natural, sinó també les de la família i de la persona.

El matrimoni homosexual és un exemple del cinisme i del nihilisme moral del nostre temps, que no respecta els valors i drets més bàsics de la vida. La idea és fer justícia als homosexuals, però la igualació de persones i coses diferents és el contrari de justícia. Justícia és que cadascú rep el seu. Tractar a persones i coses diferents com iguals és una violació dels seus drets. El matrimoni homosexual és una violació dels drets dels matrimonis naturals. És la corrupció i la pèrdua de la institució que és propietat exclusiva dels casats. Els governs no tenen el dret de llevar o canviar aquesta institució per a realitzar una igualació civil irreal. Només tenen el dret i l'obligació de guardar la seva puresa i d'administrar-la.

Dietrich Bonhoeffer en *la seva Ètica* no esmenta l'homosexualitat i molt menys el matrimoni homosexual, però les tesis següents es dedueixen de la seva exposició del *Dret a la vida corporal i de Procreació i vida en germen* [8], com drets bàsics. El dret a la vida corporal significa que la vida ha de ser viscuda, i aquesta vida és la pròpia vida. Cada persona ha de viure-la en les condicions històriques i socials

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

del seu temps, però sobretot en les condicions de la seva pròpia identitat personal. I un dels factors principals, immediatament després de la salut física, és el gènere. L'ésser humà és home o dona i com home o dona exerceix el seu dret i compleix les seves obligacions pel que fa a la vida corporal.

Els valors bàsics són donats amb la vida mateixa, són naturals, inherents a la vida natural, són *Dret Humà*, no obstant això, la seva *activació i la seva consciència* depenen del context social i cultural i, sobretot, de l'educació. D'això podem deduir que també l'educació és un dret intocable. Sense educació, l'home no pot exercir els seus altres drets. Quan combinem aquests dos drets – vida corporal pel que fa al gènere i educació - arribem a la conclusió que cada nen i cada nena té el dret de rebre una educació que correspon amb el seu gènere. Els pares i l'educació pública han d'educar a un nen com nen, per a preparar-lo per a una vida d'home, de marit i de pare. Una nena té dret de ser educada com nena, per a ser dona, esposa i mare. En els dos casos, la solteria és una opció de la vida madura i responsable, però l'homosexualitat no ho és. És una opció no desitjada. És contra la vida natural [\[9\]](#)

Segons la constitució espanyola l'educació té el propòsit de el 'ple desenvolupament de la personalitat humana' [\[10\]](#). Per canviar la definició del matrimoni, homosexualitat es fa una opció d'aquest ple desenvolupament. Decisions d'aquesta transcendència són superiors a la competència de qualsevol govern polític perquè afecten la identitat personal, que s'expressa per les primeres paraules que cada persona aprèn: *mama, papa, jo, germà, germana, avi, àvia*. Els governs tenen el dret de governar i administrar, però mai tenen el dret de canviar els valors bàsics. Cap majoria democràtica pot canviar drets que precedeixen a la consciència de cadascú: persona, cos, gènere, matrimoni, família, raça, honra i propietat. Un govern que s'atreveix a canviar-los, exerceix poder totalitari, que sempre és abús de poder. Els exemples d'estats totalitaris del segle XX ens adverteixen.

3. *La transcendència pastoral del matrimoni homosexual*

Hem considerat les definicions bíbliques del matrimoni i la transcendència de la nova ètica. Ara hem de considerar la seva transcendència pastoral. L'homosexualitat en si mateixa ja és una preocupació pastoral de l'església. És una conducta a l'altre costat del límit moral [\[11\]](#) i les primeres qüestions pastorals son com pot i ha d'ajudar l'església pastoralment i espiritualment als homosexuals? Quina exhortació i promesa evangèliques hi ha per a ells? Deixem de moment aquestes qüestions a la teologia pastoral, perquè el nostre tema és el matrimoni homosexual, la invasió i ocupació del matrimoni natural per definicions noves. Què diu la Bíblia dels canvis morals que representa? Aquesta pregunta ens obliga tornar al versicle que he posat com lema iniciant aquest estudi, *Isaïes 5.20: Ai dels qui tenen el mal per bé, i el bé per mal! Canvien la tenebra en llum, i la llum en tenebra; fan passar per amarg el que és dolç, i per dolç el que és amarg.*

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

El mal en la Bíblia és l'opció que Déu no vol i que rebutja (vegi's Gènesi 2.17). Homosexualitat pertany a aquesta categoria. Ai del nostre temps, dels nostres governs, de les esglésies i teòlegs que s'atreveixen considerar-la bona, que la legitimen i honren, deshonrant alhora el matrimoni natural. És un mal que es castigarà per mitjà de les seves pròpies conseqüències negatives. El matrimoni homosexual és anti-natural, perquè no correspon amb la identitat personal de cada persona com fill o filla d'una dona i un home. És vergonyós [12], és estèril, no hi ha lloc natural en ell per a fills. No aportarà cap bé a la societat, només confusió jurídica [13], erosió progressiva dels drets del matrimoni natural, confusió en l'educació. El preu del descurat del matrimoni natural serà alt i el matrimoni homosexual de cap manera pot substituir-lo perquè no té la benedicció de Déu.

A més, qui canvia l'ètica, canvia la llei de Déu i el qui canvia la llei, com expressió de la voluntat i santedat de Déu, canvia a Déu mateix. La defensa teològica de l'homosexualitat duu a un altre Déu, un Déu tolerant, que ja no castiga cap pecat. L'evangeli que es predica en el nom d'aquest nou "déu", no és l'evangeli de la creu de Crist, sinó un evangeli universalitzador i generalitzat. És l'evangeli d'una gràcia barata sense salvació veritable.

Final

La nostra preocupació és el canvi dels valors morals que han de ser inamovibles, decidit o a punt de decidir per majories democràtiques i governs que no reconeixen el límit del seu poder. Temem la pèrdua d'aquests valors en la societat, que resultarà en una despersonalització i deshumanització progressiva d'ella. Temem també les conseqüències espirituals d'aquest canvi, perquè resultaran en enduriment del nostre món en el pecat. Sí bé, l'evangeli del nostre Senyor Jesucrist és una promesa universal de salvació, no obstant això, exigeix que el pecat sigui reconegut com pecat.

Bernard Coster

Notes

-
- [1] Dietrich Bonhoeffer, *Ética* (Madrid 2000), 164.
 - [2] Gènesi 38.8; Nú. 12.14; Rut 3.9-12; 4.7.
 - [3] Deut.22.22, 23-24, 25-27.
 - [4] Deut.22.13-19; 24.1-4.
 - [5] Exemples: Ex.21.7ss; Deut. 21. 10-14; 22.21-29; 21.15-17.
 - [6] Proverbis 2.17ss; 5.15ss.
 - [7] Gènesi 19.5; Lev. 18.22; 20.13; Deut. 23.17 etc.; Rom 1.26-27; 1Cor.6.10; 1Tim 1.9.
 - [8] Bonhoeffer, obra citada, respectivament les pàg. 148ss y 163ss.
 - [9] Id, 137ss. Definició de lo natural: la vida creada per Déu, però caiguda de pecat
 - [10] Art. 272.
 - [11] Helmut Thielicke, *Theologische Ethik III* (Tübingen, 1964), *Eros un Agape, Ethik der Geschlechter*, D III (parr. 2877ss.

Matrimonis homosexuals? Una aproximació bíblica

per Bernard Coster

[12] Una referència a 'Beter biseks, of het meervoud van homosexualiteit, que cita un article, titulat 'Net zo', de Bram de Swaan, un liberal neerlandés reconegut, que confessa que el seu rebuig de homosexualitat al final és 'emotionele weerstand, que segons l'article és 'repugnància emocional'
<http://home.wxs.nl/~kerkh126/meervoud.html>.

[13] 'La pràctica del matrimoni homosexual no funciona', diu el Friesch Dagblad (Països Baixos) del 18 de març de 2002